

INFO

WILT U OOK VRIJWILLIGER WORDEN? GA NAAR WWW.VLUCHTELINGENWERK.NL EN KIJK ONDER 'STEUNONS'. HIER KUNT U OOK DE CONTACTGEGEVENS VINDEN VAN EEN AFDELING BIJ U IN DE BUURT.

BROEDER AD VAN ROOI IS AL TWINTIG JAAR VRIJWILLIGER

'VluchtelingenWerk is soms monnikenwerk'

Beter bekend als broeder Urbanus in Broederhuis Glorieux: Ad van Rooi is al bijna twintig jaar vrijwilliger bij VluchtelingenWerk in Dongen. Dag en nacht staat hij klaar voor uitgeprocedeerde asielzoekers en ontvangt ze in het klooster. 'Soms is werken met vluchtelingen monnikenwerk.'

TEKST **CARLIEN VAN VIEGEN**
FOTOGRAFIE **DOLPH CANTRIJN**

Aan kantoortijden doe ik niet', zegt Ad. 'Dat heb ik geweten: op de gekste momenten heb ik de raarste dingen meegemaakt. Van verwondingen tot verzoeken om de ware te vinden, maar ook pure wanhoop over de toekomst.' Eén gezin heeft een speciale plek in Ads hart. 'Deze man en vrouw ontmoetten elkaar tijdens de asielprocedure. Ze kwamen erachter dat ze uit hetzelfde dorp in Ethiopië kwamen. De vonk sloeg meteen over.' Jarenlang begeleidde Ad ze in soms moeilijke tijden. 'Maar ik heb ze ook geholpen in mooie tijden. Zo reed ik de bruidsauto op hun trouwdag én ik was getuige! Inmiddels hebben ze kinderen gekregen, die hier elke week op bezoek bij "opa" komen.'

MEDEMENS IN DE GENEN

'Toen ik hoofd was van een basisschool en ploteling twintig Surinamers in de klas moest opvangen, ontstond mijn interesse voor buitenlanders. Ook zit het simpelweg in mijn genen. Vroeger bij ons thuis was er altijd aandacht voor de medemens. Jeugdwerk, de kerk en diverse commissies hebben altijd een grote rol in mijn leven gespeeld.'

'Voor de vluchtelingen die ik begeleidde, heb ik heel wat brieven naar minister Verdonk geschreven. Tot onze opluchting kwam in juni 2007 het pardon. Na al die jaren onzekerheid mochten ze gelukkig in Nederland blijven. Wat hebben we geest! Toch als

die verblijfsvergunning er dan uiteindelijk is, voel ik soms even een leegte. Na jaren samen knokken, bouw je een bijzondere band op. Daarom blijft het contact met de meesten bestaan. Ze zoeken mij op en ik hen. Dan zie ik vanuit de kapel iemand aankomen. Dan weet ik al: die wil wat', vertelt hij lachend.

GORDIJNEN NAAIEN

'Door mijn activiteiten ben ik nogal bekend in Dongen. En dan gaan deuren gemakkelijker open. Mensen in het dorp weten dat ik vluchtelingen begeleid. Daardoor leveren zij ook snel een bijdrage. Gordijnen naaien bijvoorbeeld. Ook als ze het niet kunnen, doen ze het toch!' Ook krijgt Ad veel steun uit zijn omgeving. 'Ik heb bewust voor het klooster-

Paspoort Ad

Dat Ad van Rooi (76) sinds 1952 in het klooster woont, betekent niet dat hij stilzit. Voor VluchtelingenWerk Dongen begeleidt hij asielzoekers en is hij penningmeester. Daarnaast is de oud-onderwijzer actief voor de kerk, doet hij jeugdwerk en zit hij in diverse commissies en besturen. De verse groenten uit de kloostertuin geeft Ad aan de voedselbank.

leven gekozen en put daar veel kracht uit.'

Ad oordeelt nooit over de vluchtverhalen die hij hoort. 'Het doet er niet toe of ik hen geloof of niet. Mijn hulp is onvoorwaardelijk. Uitgeprocedeerde asielzoekers hebben, mogen en kunnen helemaal niets. Ze kunnen geen telefoonnummer aanvragen, geen bankpasje, niets. Ik bied hun een beetje veiligheid en een stap in de richting naar een nieuw leven. Of dat zwaar is? Nee, ik doe het gewoon. Punt.'

'Uitgeprocedeerde asielzoekers hebben, mogen en kunnen helemaal niets'

FOTO ►►
AD VAN ROOI: 'HET DOET ER NIET TOE OF IK HET VLUCHTVERHAAL GELOOF OF NIET. MIJN HULP IS ONVOORWAARDELIJK.'

